Ч. 268. Середа 19 (6) грудня 1906. Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З ради державно'. — Парляментарна ситуация. — Реліґійна борба у Франциї. — Напружене між Росиєю а Япониєю.

На початку вчерашного засїданя палати послів повідомив президент, що всенімецкий посол Берґер зложив мандат. Відтак відчитано правительственні предложеня. II. Міністер судівництва предложив начерк закона в справі виповнюваня судівництва в висших судах краєвих і в найвисшім трибуналї. — Правительство предложило акти в справі конференциї в Альґесірас. — II. Міністер зелїзниць предложив проєкти законів в справі будови льокальних зелїзниць, між иншими в справі будови зелїзницї зі Львова до Стоянова, з Догобича до Трускавця і з Мушини до Криниці. II. Міністер вніс заразом предложенє в справі уложеня подрібного проєкту будови зелїзничого шляху Ясло-Конечна і вставленя на ту цїль квоти 180.000 корон до буджету на рік 1907. В коштах будови всїх зелїзниць льокальних обнятих вчерашним предложенєм, в числї 19, правительство возьме участь загальною квотою 17,165.000 корон. Кошти будови тих шляхів винесуть 160 міліонів, отже решту покриють краї і інтересенти. — II. Міністер торговлї предложив зміст умови, заключеної між заступниками міністерства торговлї а войсковим зарядом в цьвітни с. р. в справі войскових доставок. — Відтак відчитано внесеня і інтерпеляциї. Палата приступила опісля до дискусиї над пильним внесенєм Соботки і тов. що до загального обезпеченя робітників на старість, на случай недуги або неспосібности до працї. По переведеній дискусиї пильність відкинено і закрито засїданє, назначуючи слїдуюче на нинї. — Перед закритєм засїданя пос. Гайлїнґер пригадав урядовий комунїкат о признаню дорожняного додатку урядникам і заповідженє правительственне предложенє і спитав, чи то предложенє буде могло прийти під наради ще в сїй сесиї.

До „N. fr. Presse" телеґрафують з Будапешту: В кругах делеґатів обох палат успособленє що-до numerus clausus єсть досить користне. Загально думають, що дасть ся перевести компроміс, хоч будуть чималі трудности. Делеґати палати панів хотіли би, щоби палата послів ухвалила numerus clausus скорше, заким палата панів відступить від плюральности. Натомість делеґати палати послів домагають ся противно, щоби наперед запала ухвала палати панів. Тадка утвореня „iunctim" між обома законами чим раз більше висуває ся наперед. Побіч сего треба взяти під розвагу також квестию календаря. Палата послів не може зібрати ся скорше, як 14. січня. Супротив того услівєм полагодженя компромісу єсть, щоби в палаті не було ніяких обструкцийних змагань. Острах перед обструкциєю єсть причиною, що між делеґатами єсть також і песимісти.

З причини переводженя закона о відокремленє церкви від держави доносять париські часописи, що в ріжних містах відбули ся поважні демонстрациї. І так: в Нанті товпа не допустила комісаря до урядованя. Рівнож відбули ся великі демонстрациї в Монпелїє і Лїонї. В Арра войско усунуло силою епископа з епископскої палати і семинаристів з духовної семинариї. В Кан з приводу переведеня сепарацийного закона прийшло до заворушень. В Парижи недалеко архиепископскої палати вібрала ся велика товпа народа, думаючи, що архиепископ буде переносити ся. Але о. кардинал Рішар заявив, що перенесе ся аж в понедїлок. Коли би мав скорше уступити, то хиба перед силою. Правительственний комісар відступив, а тоді товпа розійшла ся. — В палаті послів внесло правительство предложенє в справі забезпеченя сповнюваня католицких обрядів. Предложенє постановляє, що церкви і на будуче мають служити сповнюваню католицких

На чужині.

(З росийского — Антона Чехова).

Полудне в недїлю. Поміщик Камишев сидить у себе в столовій за розкішно заставленим столом і поволи спідає. З ним подїляє трапезу чистенький, гладко виголений старик, французик Шампунь. Той Шампунь був колись у Камишева ґувернером, учив єго дїтий манїрів, гарного вислову і танців, опісля ж, коли дїти Камишева виросли і стали поручниками, Шампунь остав ся чимсь в роді бони мужеского пола. Обовязки бувшого ґувернера не великі. Він мусить прилично одягати ся, заносити пахном, слухати пустого балаканя Камишева, їсти, пити, спати — і більше мабуть нїчого. За те він одержує харч, компату та неозначену плату.

Камишев їсть і по звичаю балакає.

— Смерть! — говорить він, витираючи сльози, що виступили після шинки, вимазаної гірчицею. — Уф! В голову і всї сустави ударило. А от від вашої французскої гірчицї не буде сего, хоч всю пушку в'їш.

— Хто любить французску, а хто росийску... — коротко заявляє Шампунь.

— Нїхто не любить французскої, хиба однї Французи. А Французови що не подай, — всьо з'їсть і жабу і щура і тарганів... бррр! Вам, наприклад, сеся шинка не подобаєть ся, бо она росийска, а подай вам печене скло і скажи, що оно французске, ви станете їсти, ще й прицмокувати.... По вашому, всьо росийске гидке.

— Я того не говорю.

— Всьо росийске гидке, а французске — о, *се тре жолї!* По вашому, лучшої країни нема, як Франция, а по моєму... ну, що таке Франция, мовлячи по совісти? Кусочок землї! Пішли туда нашого ісправника, так він через місяць втїкати мусить: повернути ся нїкуда! Вашу Францию всю в один день обїхати можна, а у нас вийдеш за ворота — кінця краю не видно! Їдеш, їдеш...

— Так, монсіє, Росия просторний край.

— То-то от і є! По вашому понад Французів і людий нема. Учений, умпий народ! Цивілїзация! Згода, Французи всї учені, манїрні... се правда... Француз нїколи не позволить собі нечемности: в пору дамі крісло подасть, раків не стане їсти вилками, не плюне на підлогу... але... нема того духа! Духа того в нїм нема! Я не можу лишень вам пояснити, но, як би то виразити ся, у Француза недостає чогось такого... (говорячий ворушить пальцями) чогось такого... юридичного. Тямлю, я читав десь то, що у вас всїх ум набитий з книжок, а у нас ум вроджений. Як Росиянина вивчити як слїд наук, то нїякий ваш професор не зрівняєть ся.

— Може бути — як би нехотя говорить Шампунь.

Нї, не може бути, а дійсно. Нїчого морщити ся, правду говорю! Наш ум — винахідчивий ум! Лишень, річ певна, ходу єму не дають, тому й хвалити ся він не уміє... Винайде що-небудь і поломить, або діточкам віддасть бавити ся, а ваш Француз винайде якунебудь нїсенїтницю і на весь сьвіт кричить. Недавно візник Йона зробив з дерева чоловічка і смикнеш того чоловічка за ниточку, а він вчинить неприличність. Однак Йона не вихваляєть ся. Взагалї... не подобають ся менї Французи! Я про вас не говорю, а взагалї... Неморальний нарід! З погляду здаєть ся на людий похожі, а живуть як собаки... Взяти хоч би на примір, шлюб. У нас коли оженив ся, так прилїпись до жінки і балакати нїчого, а у вас чорт знає що. Чоловік цїлий день сидить в кофейни, а жінка напустить повний дім Французів і давай з ним гуляти.

— То неправда! — не видержує Шампунь, спалахнувши. — У Франциї родинний принцип стоїть дуже високо!

— Знаємо ми той принцип! А вам стидно боронити. Треба безсторонно: свинї, то й свинї... Спасибі Нїмцям за те, що побили.... Єй Богу, спасибі. Дай Боже їм здоровля...

— В такім случаю, монсіє, я не розумію, — говорить Француз, схоплюючись та мигаючи очима, — як ви ненавидите Французів, то пощо мене держите?

— Куда-ж менї вас подїти?

— Пустіть мене, і я поїду до Франциї!

— Що-о-о? Так хиба-ж вас пустять тепер до Франциї? Атже ви зрадник своєї вітчини! То Наполеон великий у вас чоловік, то Ґамбетта... сам чорт вас не розбере!

— Монсіє! — говорить по французски Шампунь, сїпаючи та мнучи в руках серветку. — Більшої обиди як ся, яку ви нанесли

обрядів, однак коли би заграничні функціонарі опирали ся законови, то будуть карані. — З Мадриду доносять, що кн. кардинал делля Кієса, з припорученя кн. кард. Мері-дель-Валь звернув ся до Оєди, іспаньского амбасадора при Ватикані, з просьбою, щоби іспаньский амбасадор в Парижи обняв у переховок архив париской нунцият‌ури і провізоричне заступство Ватикану. Оєда вислав до іспаньского амбасадора в Парижи маркіза дель Муні шифровану депешу, в котрій поручив єму сю місию. Дель Муні не хотів сеї місиї на себе приняти і зателеґрафував до Риму, що чекає на інструкциї від правительства. Іспаньске правительство зателеграфувало до дель Мунія, щоби здержав ся з всякою інтервенциєю в справі архиву нунцият‌ури.

Як ми в послідних часах доносили, між Росиєю а Японією вибух острий спір, котрого причина лежить в торговельних жаданях, які Японія ставить до Росиї. Про той спір пише петербурґске „Слово“: Причиною спору суть жаданя японьского правительства, що опирають ся на артикулах портсмутского договора, в справі ловлі риб і плавби на азийских берегах, зредаґованих за згодою Росиї так зручно японьскими повновластцями, що управняють Японію до ставленя подібних жадань. Японьске правительство зажадало між иншим: свобідної плавби на Амурі, трансітової торговлі японьских товарів аж до Балтийского моря, права набуваня ґрунтів на Сибірі. Коли Росия відкинула ті жаданя, японьский посол повторив їх в формі дуже напастливій. Ізвольский відповів на те так само остро і то перервало переговори. Навязуючи до сеї справи, „Россія“ пише: „Нам дійстно грозить поважна небезпечність, бо правительственні круги і суспільність не розуміють правдивого стану річи. Ми викликали війну і скандально програли єї. Лише в наслідок щасливих обставин повело ся нам в Портсмуті викрутити ся від дальших грозячих нам нещасть. Війна змінила засадничо положенє на Спокійнім Океані. Тепер там істнує велика держава, котра довго буде домінувати на Всході. Одинокою розумною політикою Росиї було би виконуванє трактатових зобовязань супротив Японії“. Той голос єсть доказом сьвідомости, що Росия тепер безсильна супротив Японії і не повинна провокувати нових спорів з нею. „Новое Время“ також песимістично оцінює ситуацию і взиває правительство, щоби заздалегідь приготовляло ся на всякі можливости. „Н. Время“ взиває правительство, щоби забрало ся до будови всхідно-сибірскої зелізниці, бо она буде основою независимої політики торговельної на далекім Всході. Дальше треба як найскорше воєнні сили у всхідній Азиї довести до такого стану, щоби можна було оперти ся і найсильнійшому ворогови. — Новий спір з Японією скінчить ся здаєсь посередництвом Анґлії або Америки, бо Росия тепер за слаба, щоби сама могла оперти ся жаданям Японії.

Новинки.

Львів, дня 18-го грудня 1906.

— **Є. Е. п. Намістник** ґр. Андрій Потоцкий виїхав вчера до Відня в справах урядових.

— **Іменованя і перенесеня.** П. Міністер скарбу іменував директорів фабрики тютюну в VII. клясї ранґи: Северина Гольчевского і Володимира Секерского, директорами в VII. клясї ранґи. — Галицка Дирекция почт і телеграфів перенесла асистента почтового Болеслава Яворского з Горлиць до Львова.

— **З „Просьвіти“.** Комісия господарско-промислова оповіщує, що у всіх справах господарско-промислових буде членам тов. „Просьвіта“ удїляти безплатно фахових інформаций і порад. Для улекшеня дїловодства належить письма в тих справах виразно адресувати до комісиї господарско-промислої товариства „Просьвіта“ у Львові (Ринок ч. 10). На відповідь належить долучити почтову марку. Коли до письма долучені які важні документи, лист треба висилати за рецепісом і на таку (рекомендовану) відповідь належить долучити почтові марки.

— **З господарско-промислової комісиї „Просьвіти“.** На засїданю з дня 10 грудня с. р. полагоджено слїдуючі справи: Число членів комісиї побільшено через коонтованє Вп. пп.: Романа Залозецкого, проф. технїки і Костя Паньківского, директора краевого союза кредитового у Львові. Відтак застановила ся комісия над способами сильнійшого заінтересованя економічними справами найширших мас нашого народу. З того приводу уважає комісия незвичайно пожаданим, щоби наша праса посьвячувала більше уваги і місця економічним потребам нашого народу. Не менше важним средством до осягненя згаданої цїли, уважає комісия віча просьвітно-господарскі, або взагалї віча з економічними рефератами, скликувані по селах і містах при помочи філїй „Просьвіти“. Бажаючи оживити філїї і читальнї в напрямі господарско-промислової дїяльности, уважає комісия вказаним основувати при філїях і читальнях „Просьвіти“ господарско-промислові анкети, зглядно комісиї, які були би обовязані відбувати сталі периодичні засїданя і радити над економічними потребами своїх округів. В той спосіб приготовляв би ся субстрат для дїяльности комісиї. Поки що повинні видїли філїй і читалень брати під обради звіти комісиї та свої погляди і внесеня подавати до відомости комісиї. — Рішено постанови комісиї в популярній стилїзациї поміщувати в місячних книжочках „Просьвіти“. — Рішено віднести ся до товариства „Академічна Громада“ і „Основа“ з запитанєм, хто з помежи членів сих товариств інтересує ся справами господарско-промисловими та міг би брати участь в працях комісиї. — Удїлено інформациї філїї „Просьвіти“ в Рогатинї і о. Шевчикови в Лїпицї малій в справі основаня кас ощадности і позичок сист. Райфайзена. — Принято до відомости письмо п. Теодора Бундзяка, ем. учителя, в справі орґанїзациї і контролї крамниць, та письмо о. Льва Горалевича в справі устрою крамниць і заложеня кр. торговельного Союза ревізийного з тим, що письма ті будуть увзгляднені при специяльних нарадах над орґанїзациєю торговлї.

— **Непринята нагорода.** Ческий поет Махар дістав від наукової академії в Празї за том своїх поезий третю нагороду. Махар нагороду звернув, а в листї до академії написав, що о нагороду не старав ся, нагороджений твір найменше цїнить із всїх своїх творів і відказує членам академії оцїнювати єго талант. Махар належить до сторонництва реалїстів, що остає під проводом проф. Масарика.

— **Календарик „Сокільство“.** Накладом „Сокільского Базару“ у Львові вийшов кишеньковий календарик на 1907 рік п. з. „Сокільство“, печатаний в двох красках дрібним але четким письмом. В календарику містить ся коротка хроніка українського Сокільства, стемплева скаля, метеорольоґічні і астрономічні записки на 1907 рік, картка з подїлом годин і чисті картки на записки. Цїна календарика 20 сот., а хто купує в „Сок. Базарі“ товарів на раз за 3 К, дістає календарик даром.

— **Страшна пригода на зелїзници.** З Черновець доносять: Страшна пригода стала ся над раном дня 14 с. м. на стациї. Поїзд тяжаровий ч. 383, що ішов з Іцкан в напрямі до Львова, мав забрати на стациї в Гатнї кілька ваґонів. Пересуваня і злучуваня (купльованя) тих ваґонів доглядав кондуктор зелїзничий Мальчан. Купльованє, як звістно, відбуває ся з великим поспіхом; буває часто, що вози суть ще в руху, а той, що злучує, вскакує межи них і куплює чим скорше, иноді й з нараженєм житя, лиш, щоби поїзд як найскорше був готов. Так само стало ся й з Мальчаном. Вскочив між вози і хотів їх злучити, однак посковзнув ся на обмерзлій шинї і упав, а що був тяжко убраний, не міг вже піднести ся. Колеса воза перейшли через него і обтяли єму праву ногу. Поїзд здержано, нещасливого перенесено на стацию і дано єму першу поміч. Але то не на богато придало ся; Мальчан ослаблений упливом крови, не відзискав вже притомности і по кільканайцяти мінутах помер в страшних муках.

— **Огнї.** В домі ч. 12 при ул. Пелчиньскій вибух вчера огонь коминовий, але угашено єго, заким ще прибула сторожа огнева. — На обшарі двірскім в Задубрівцях, повіта снятиньского, згоріли онодгди чотири стирти пшеницї і стирта соломи

мому чувству, не міг би придумати і мій ворог! Всьо скінчене!

І вчинивши рукою траґічний рух, Француз манїрно кидає на стіл сервету і з достоїньством виходить.

Годин через три на столї зміняєть ся накрите і прислуга подає обід. Камишев садовить ся за обід один. Піс я передобідної чарки у него являєть ся жажда балаканя. Побазікати хочеть ся, а нема слухача.

— Що робить Альфонс Людвикович? — питає він локая.

— Клунок пакують.

— Що за бовдур, прости Господи! — говорить Камишев і йде до Француза.

Шампунь сидить у себе на помості серед кімнати і дрожачими руками укладає в клунок біле, флякони з перфум, молитівники, шлийки, краватки... Вся єго прилична фіґура, клунок, ліжко і стіл так і дихають вибагливостию і жіночостию. З єго великих голубих очий капають в клунок грубі сльози.

— Кудаж се ви? — питає Камишев, постоявши не много.

Француз мовчить.

— Виїзджати хочете? — продовжає Камишев. — Щож, як знаєте... Не сьмію придержувати... Лишень ось що дивно: як се ви без пашпорту поїдете? Дивуюсь! Адже ви знаєте, я згубив ваш пашпорт. Сховав єго кудись між папери, і він запанастив ся... А у нас з пашпортами строго. Не встигнете і пяти верст проїхати, як вас чіпнуть.

Шампунь піднимає голову і недовірчиво глядить на Камишева.

— Так... От побачите, замітять по лици, що ви без пашпорта, і сейчас: що за один? Альфонс Шампунь! Знаємо ми тих Альфонсів Шампунів! А чи не завгодно вам цюпасом в такі сьвіти!

— Ви жартуєте?

— З якої речі менї жартувати! Ще чого не стало! Тілько глядїть, уважне: не пхикайте потім і не шлїть листів. І пальцем не кивну, коли вас в дибах туди проведуть!

Шампунь підскакує і блїдий, з широкими очима починає бігати по комнатї.

— Що ви зі мною витворяєте?! — говорить він, в розпуці ловлячи себе за голову. — Боже мій! О, будь проклята ся година, коли менї припала до голови та злощасна думка, лишати вітчину!

— Ну, ну, ну... я пожартував! — говорить Камишев, знизивши голос. — Дивак якийсь, жартів не розуміє! Слова сказати годї!

— Мої дорогі! — каже Шампунь, успокоєний тоном Камишева. — Клену ся вам, я привязаний до Росиї, до вас і до ваших дітий... Покинути вас для мене так само тяжко, як умерти! Та кожде ваше слово крає менї серце!

— Ах, диваку! Коли я Французів лаю, так вам нічого обиджатись? Чи мало кого ми лаємо, так всїм зараз обиджатись? Дивак, дійстно! Беріть примір от з Лазаря Ісакича, арендаря... Я єго і так і сяк, і жидом і пархом, і свиняче ухо з поли роблю, і за пейси сіпаю... не обиджає ся!

— Але то чейже раб! Задля копійки він готов на всяку підлість!

— Ну, ну, ну... буде! ходім обідати! Мир і згода!

Шампунь пудрує своє заплакане лице та йде з Камишевом в столову. Першу страву їсть ся мовчки, після другої зачинає ся та сама історія, і так мукам Шампуня не має кінця...

вартости 12.000 корон. Шкода була в значній части обезпечена. Огонь, як слїдство показало, був підложений.

— **Дрібні вісти.** З причини снїжних заметелий здержано рух поїздів на льокальній зелїзници Тернопіль-Збараж на час необмежений. — Франц Соя доніс поліциї, що его син Михайло, літ 16, вийшовши ще 12 с. м. з дому, пропав без слїду. Хлопець єсть білявий низького росту, сивих очий і був убраний в сїру курту і темне одїнє. — В Сяноці замкнено склеп Товариства торговельного зі значним дефіцитом а торговельник дерева і промисловець Ляйб Кольбер збанкротував, як кажуть, на 180.000 корон. — В Яблонові отворено новий уряд податковий а заразом і урид депозитів судових. — За крадїж шкіряних фартухів з повозів Мартина Насса арештувала поліция нотованого злодія Желїзного. — Наймита Василя Поцюрка арештувала поліция за спроневірене 34 корон одержаних на закупно піску. — Жінка зарібника Івана Холевки попродавши всї движимости і забравши готівкою 30 корон, втекла зі Львова, полишивши чоловіка з двома дітьми в чотирох голих стїнах.

— **Нещасливі пригоди.** Професор фізіольогії на львівскім унїверситетї др. Бек приготовляючи оногди материял до відчиту, хотів розслідити стан сьвіжо наладованих акумуляторів і зближив ся до одного з них з запаленим сірником так неосторожно, що настав вибух, котрий з великою силою вдарив дра Бека в ... Першу поміч подали дрови Бекови присутні в ляборатори лікарі а відтак проф. др. Махек. Дрови Бекови не грозить ніяка небезпечність. — В домі ч. 22 при ул. 29. Листопада Софія Ґлоґовска затопивши оногди вуглем в печи, заткала за скоро а внаслїдок того загоріли: сама Ґлоґовска єї чоловік Михайло і троє инших людий, що мешкали у неї в комірнім: Стефан Баша, Мария Дудок і якийсь мужчина незвістного назвища. Лиш один Баша опритомнів а всїх прочих відвезла поготівля ратункова непритомних до шпиталю.

— **Розбій.** В селї Данїлля, сучавского повіта на Буковинї, вдерли в ночи з 11 на 12 с. м. невислїджені доси злочинцї. Щоби їх нїхто не пізнав, замастили они собі саджею лиця, виломили двері від коршми, звязали єї властительку Хевейду Таппенгавзову, єі зятя, доньку і служницю і побили в страшний спосіб. Відтак забрали всю готівку і дорогоцїнности, повипивали напитки, а що не могли випити, попиливали на землю, наконець ще все порозбивали і щезли без слїду. Жандармерия з Сучави слїдить за розбишаками, але доси ще їх не вислїдила.

Добродій — злодій. З Будапешту доносять, що касиєр першого угорского товариства асекурацийного Беля Фільдварі вніс вже оногди жалобу до суду в справі признаня єму тих 230.000 корон, які померший Ґерлях записав на добродійні цїли, а то на тій основі, що Ґерлях перед 35 роками вкрав тоті гроші єго дідови Альбертови Бальдачі, котрого був приятелем і вірником.

— **Страшне нещастє** стало ся сими днями в громадї Краностивцях сньятиньского повіта. Тамошні селяни Іван і Анна Довганюки вийшовши на заробок, лишили в хатї двоє дїтий: 5-лїтного синка і 2-лїтну донечку. Підчас неприсутности родичів дїти мабуть бавлячись сірниками, підпалили солому і подушили ся в димі.

Телеґрами.

Відень 18 грудня. Появив ся в друку проект закона внесений правительством на вчерашнім засїданю палати послів в справі будови зелїзницї Ясло-Конечна. Кошти будови обчислено на 7,100.000 К. Арт. 2 уповажняє правительство до кредиту 180.000 К на 1907 р.

Будапешт 18 грудня. (Угор. Б. Кор.) Члени комісиї угодової зберуть ся дня 19 с. м. у Відни на дводневні засїданя.

Петербург 18 грудня. Суд польний відбув вчера розправу против виновників замаху на ґен. Дубасова. Один з них єсть студентом і називає ся Кузнецов. Обох виновників засуджено на смерть через повішене. Вирок безпроволочно виконано.

Петербург 18 грудня. В банку державнім вибух вчера огонь, котрий небавком згашено. Шкода незначна.

Москва 18 грудня. В інститутї рільничім і в части міста, де численно проживають студенти, переведено ревізиї і арештованя.

Москва 18 грудня. (П. А.) В части міста званій Біржмановскає знайдено великий склад оружия і пороху, 7 бомб і фунт динаміту. Арештовано 30 членів революцийної орґанїзациї.

Москва 18 грудня. (П. А.) На зборах членів партиї жовтняків подав Белявв до відомости, що на якихсь зборах партиї кадетів принято овацийно вість о замаху на адмірала Дубасова. На внесенє Белявва ухвалено обурене з причини такого злочину.

Варшава 18 грудня. (П. А.) Поліциї удало ся приарештувати революцийний комітет польскої партиї социялїстичної. Число арештованих виносить 63.

Париж 18 грудня. Зачувати, що новоутворене мінїстерство працї має бути безпроволочно поміщене в архіепіскопскій палатї, з котрої уступив кардинал Рішар.

Льондон 18 грудня. Палата панів відкинула на внесенє правительства зміни пороблені палатою льордів в законї о спорах промислових.

Вашінґтон 18 грудня. Звіт секретаря війни Тафта з цїлого року, предложений конґресови, містить в собі звіт американьских повновластників Тафта і Бакона о заведеню провізоричного правительства на Кубі. Сказано там між иншим: Скоро змаганя до повстаня будуть проявляти ся й дальше і скоро Кубанцї утворять знову збройні ватаги, тоді сильна рука нашого правительства забезпечить житє і майно жителїв; без взгляду на то, кілько то буде коштувати, буде заведений постійний спокій під нашою охороною.

Книжки для молодїжи.

видавництва руск. Тов-а педаґоґічного припоручені ц. к. Радою шк. краєвою.

Образкові без тексту для дїтий найнизшого степеня науки:

Ч. 100. Для розривки 1·20 К. — Ч. 39. Ах яке хороше 2 К. — Ч. 26. Наші зьвірята 80 сот.

Образкові з текстом для дїтий другого степеня науки:

Ч. 8. Зьвіринець 20 с. — Ч. 10. Забавки 20 с. — Ч. 11. Менажерия 20 с. — Ч. 96. Дїтвора 1 К. — Ч. 97. Зьвірята домашні 80 с. — Ч. 98. Приятелї дїтий 1·20 К.

Ілюстровані для дїтий третого і четвертого степеня науки:

Ч. 60, 62, 69, 75, 76. Казки Андерсена бр. по 50 с., опр. по 70 с. — Ч. 63. Казки Бряпчанїнова бр. 30 с., опр. 44 сотиків. — Ч. 109. Робінсон велик. бр. 1·80 К, опр. 2·20 К. — Ч. 65. Мірон. Пригоди Дон Кіхота бр. 80 с., опр. 1·10 с. — Ч. 101. Гете-Франко: Лис Микита бр. 1 К, опр. 1·30 с.

Книжки без образків для дїтий третого і четвертого степеня науки.

Ч. 50. Коротенький огляд руско-україньского письменьства, д-ра О. Макарушки. — Ч. 109. Робінзон великий бр. 1 К 50 с. опр. 1·80 К. — Ч. 1. Молитвенник нар. опр. 30 с, опр. в полотно 40 с. — Ч. 3. Китиця желань 3 розш. видане бр. 40 с, опр. 60 с. — Ч. 4. Читанка бр. 20 с. — Ч. 13. Т. Шевченко. Кобзар для дїтий 30 с. — Ч. 15. Юл. Верне. Подорож довкола землї бр. 1·20 К, опр. 1·50 К. — Ч. 29. Мальвота. Без родини опр. 1·10 с. — Ч. 54. Т. Шевченко. Кобзар бр. 2 К, опр. 2 К 40 с, в полотнї 2·70 с. — Ч. 71. Оповіданя для дїтий бр. 40 с, опр. 54 с. — Ч. 72. М. Коцюбиньский. Оповіданя бр. 40 с., опр. 54 с. — 73. О. Катренко. Оповіданя бр. 40 с, опр. 54 с. — 74. Василь В-р. Подорож до краю Лїліпутів бр. 50 с, опр. 64 с. — 77. А. Кримский. Переклади бр. 40 с., опр. 54 с. — 82. Марта Боренка, іст. опов. бр. 40 с., опр. 60 с. — 84. Др. М. Пачовский. Народні думи з поясненями ч. I. 40 с., опр. 60 с. — 86. А. Толстой. Казки бр. 40 с., опр. 54 с. — 87. О. Кониський. Поеми бр. 30 с., опр. 44 с. — 88. Покарана лож. Комедийка Кучальскої 20 с., опр. 34 с. — 90. Дивні Пригоди Комаха Санґвіна ч. I. 48 с., опр. 70 с. — 91. Е. Ярошиньска. Перша книжочка для малих дївчат 20 с. — 94. Е. Ярошиньска. Друга книжочка для м. дївчат 20 с., разом оправлені 54 с. — 92. Малий сьпіваник 20 с. — 93. Клавдия Лукашевич. Серед цьвітів, комедия в 2 дїях 16 с., опр. 30 с. — 103. Анґлїйскі казки 24 с., опр. 38 с. — 104. Е. Ярошиньска. Повістки 24 с., опр. 90 с. — 106. Др. І. Франко. Абу Казимові капцї 60 с., опр. 90 с. — 108. Збиточник Гумфрі, з анґлїйск. 70 с, опр. 1 К. — 111. Л. Глїбів: Байки 10 с. — Ч. III., IV., VI. В. Чайченко: Комар, Грицько, Дума про княгиню Кобзаря по 10 с. — Ч. V., VII. Днїпрової Чайки: Казка про сонце та єго сина, Писанка по 10 с. — 112. Істория куска хлїба бр. 50 с, опр. 64 с. — 115. В Джунґлях, брош. 50, опр. 64.

Книжки для молодїжи шкіл видїлових:

Ч. 89. М. Вовчок. Інститутка бр. 40 с., опр. 60 с. — 95 Шекспір в повістках бр. 30 с., опр. 60 с.

Замовляти можна в канцеляриї руского Тов. Педаґоґічного у Львові ул. Сикстуска 47 або в книгарні Товариства ім. Шевченка у Львові ул. Театральна ч. 1. Хто пришле гроші поперед, тому при замовленю книжок (в канцеляриї Товариства) на квоту 10 К висилає Товариство книжки оплатно, а від подвижки дає 10 прц. рабату. При замовленях низше 10 К (на инші книжки) треба дочислити оплату почтову.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).